

ПРЕС КЛИПИНГ

9-10. март 2013.

НАСЛОВИ

Министарство рада: Уместо "Прве шансе" - стручна пракса;(стр.2)

Социјална корпа до краја марта;(стр.3)

Рудари "Леца" ступили у штрајк, траже заостале плате;(стр.4)

Из индустрије најурена половина радника;(стр.5)

Ништа ново о минималцу;(стр.6)

Нема повећања минималне цене рада;(стр.6)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:423398-Ministarstvo-rada-Umesto-quotPrve-sansequot---strucna-praksa>

Министарство рада: Уместо "Прве шансе" - стручна пракса

Тањуг

За програм "Прва шанса", кроз који је до сада прошло више од 40.000 младих, ни ове године нема довољно средстава. Уместо тога младима организована стручна пракса

За програм "Прва шанса", кроз који је до сада прошло више од 40.000 младих, ни ове године нема довољно средстава, али ће за оне који немају посао бити организована стручна пракса у фирмама, као и полагање стручног испита.

Помоћник министра за рад, запошљавање и социјалну политику Љиљана Џувер рекла је Тањугу да ће стручну праксу ове године имати око 5.000 младих и да је за те намене обезбеђено 900 милиона динара.

"Реч је о средствима из буџета и локалних самоуправа која ће бити издвојена за мере активне политике запошљавања", рекла је помоћник министра додајући да ће пракса моћи да се обави и у приватним и у државним фирмама.

Она је навела да за стручну праксу влада велико интересовање младих јер 63 одсто њих који се налазе на евиденцији Националне службе запошљавања (НСЗ) нема никакво радно искуство, па им се тако помаже да се касније, са стеченим искуством, лакше запосле.

НАЈМЛАЂИНајтеже је онима животне доби од 15 до 24 године, међу којима сваки други није запослен. Највише је оних са завршеном гимназијом и економском школом, а међу онима који су завршили факултете највише је дипломираних економиста и правника, васпитача и професора разредне наставе.

За неколико дана биће објављен јавни позив НСЗ на који ће моћи да се јаве заинтересовани послодавци и незапослена лица.

Програм "Прва шанса" није могао да се реализује ни прошле године јер није било довољно средстава, па је стручна пракса нека врста замене за то.

"Све је исто, само се не заснива радни однос, већ се радном човеку пружа могућност да се стручно оспособи и да на крају полаже стручни испит", казала је саговорница Тањуга.

Од 2009. године, када је програм "Прва санша" почео у њему је учествовало око 45.000 младих, а 80 одсто њих остало је да ради у фирмама у којима су стекли своје прво радно искуство.

Подаци Министарства рада показали су да су међу 770.000 незапослених у Србији, 270.000 млади, од којих 20 одсто њих нема никакву квалификацију, а 50 одсто њих има само средње образовање и вештине које нису довољне и одговарајуће на тржишту рада.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Socijalna-korpa-do-kraja-marta.sr.html>

Социјална корпа до краја марта

Купцима би у трговинама требало по нижим ценама да буде понуђен барем по један артикал из категорије основних животних намирница

До краја овог месеца биће завршена израда социјалне потрошачке корпе у којој ће бити основне животне намирнице по нижим ценама, најавио је јуче Расим Љајић, министар трговине.

– Сви ће имати право да купују те јефтине производе, јер је било немогуће да се дефинише ко све на то има право или само одређене категорије грађана. Разговори са трговцима су завршени и остало је да се са још два произвођача дефинише понуда – изјавио је Љајић јуче у Привредној комори Србије, додајући да је идеја да се трговци добровољно одрекну дела марже, а произвођачи дела зараде и да тако понуде производе по нижим ценама. Љајић је напоменуо и да је учешће понуђача у социјалној корпи добровољно.

Формирање социјалне корпе заправо је друга фаза декларације коју су трговци („Делез”, „Меркатор”, „Идеа”, „Метро”, ДИС, „Веропулос”, „Гомекс” и „Универекспорт”) крајем прошле године потписали у Министарству трговине. Како је тада најављено, у таквој корпи требало би да по нижим ценама буде понуђен барем по један артикал из категорије основних животних намирница.

У највећим трговинским ланцима још не желе да износе прецизније податке док се цео посао не заврши, али није тајна да је било директора трговинских ланаца који су и пре више од годину дана у кабинету министра трговине предлагали формирање социјалне корпе. Али, тада је ипак одлучено да се иде на ограничавање маржи на основне животне намирнице и донета уредба. Трговци су раније већ истицали да формирање такозване социјалне корпе није економско, већ социјално питање. Виде је као изнуђено решење у време великог пада куповне моћи и као спремност да сви понесу део кризе. Али, не и као трајну меру.

– На овај начин сферу социјалне политике измештамо у привреду где јој није место. Ову иницијативу тумачимо као међукорак између катастрофалне уредбе о маржама и једног новог приступа решавању социјалних проблема, који ће подразумевати да се помаже онима којима је то неопходно. Ми смо свесни тога да наши купци тешко живе, сви наши подаци показују суноврат стандарда и можда је дошло време да почнемо да се бавимо решавањем проблема како на крају не бисмо сви постали корисници социјалне корпе – рекао је недавно за „Политику” Горан Ковачевић, генерални директор трговинског ланца „Гомекс” и председник Сектора за трговину Уније послодаваца Србије.

С. Деспотовић

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/371486/Rudari-Leca-stupili-u-straik-traze-zaostale-plate>

Рудари "Леца" ступили у штрајк, траже заостале плате

Танјуг

Рудари Рудника олова, цинка, сребра и злата "Леце" код Медвеђе ступили су данас у штрајк, захтевајући исплату заосталих плата и боље услове рада.

Рудари нису сишли у јаму и део дана су провели испред капије рудника. Они тврде да штрајкује већина од 370 запослених, док руководство рудника каже да је мањи број рудара обуставио рад, и наводи да рударима дугује само једну плату, која касни осам дана, а да штрајк има "другу позадину".

- Плата нам касни, а норма за рад нам је превисока. Имамо норму 100 одсто у условима који нису добри, а плату нам дају 70 одсто - казао је рудар Дејан Завишић.

Његов колега Дејан Стошић објашњава да већ три месеца добијају 70 одсто од гарантоване плате.

- Сваки месец нам укину трећину и на три плате изгубимо целу једну плату. Ја уместо 43.000 примам 35.000 динара - објашњава Стошић.

Директор Рудника "Леце" Филип Петровски тврди да управа рударима дугује само једну плату, која касни недељу дана.

- Плата касни осам дана и биће исплаћена у понедељак. Такође, рудник не стоји јер већина рудара и запослених у погону флотације ради. Стално радимо на побољшању услова рада и до сада је у нову опрему и побољшање услова уложено између 10 и 12 милиона евра - казао је он.

Што се норме тиче, Петровски истиче да ће овог месеца, када буде готова анализу коју је радио овлашћени институт, бити уведена норма по европским стандардима.

- Могу да кажем да штрајк није због кашњења плате и услова рада, већ да све има неку другу позадину - рекао је директор Петровски.

Рудник "Леце" је 2008. године купио комцерн "Фармаком" за 9,4 милиона евра. Рудник је пре тога био у стечају и више од 10 година није радио. Производња је обновљена у априлу 2010. године.

Из индустрије најурена половина радника

Број радних места у предузећима и установама у Србији је у последњих 11 година, од 2001. до 2012., смањен за више од 400.000. Највише је радника остало без посла у компанијама које се баве прерађивачком индустријом - преко 300 хиљада.

Како показују подаци Републичког завода за статистику публиковани на сајту макроекономија.орг, у правним лицима у Србији (дакле, не рачунајући предузетнички сектор и samozапослене грађане) 2001. године радило је 1.752.000 запослених, да би их прошле године било 411.000 мање, односно 1.341.000. Највећи пад запослености догодио се у сектору који и иначе запошљава највећи број радника - у прерађивачкој индустрији. Други сектори с великом запосленošћу, попут трговине, образовања и здравства имали су или минималан пад запослености или је број радника у њима чак и повећан. Као и у на пример образовању, ни други делови јавног сектора нису претрпели велике губитке радних места, па је тако у државној управи у овом периоду порастао број запослених, и то за 14 процената.

У прерађивачкој индустрији број радних места се више него преполовио - са 604 на 289 хиљада. Ипак, статистика открива да запосленост у индустрији није смањивана само због њеног пропадања: број радних места једнако је драстично смањен и у оним секторима који су практично угашени током последње деценије, попут металске индустрије, али и у оним гранама, пре свега у прехранбеној индустрији, које су током претходних година биле најуспешнији део српске привреде.

Тако је у сектору производње прехранбених производа број запослених смањен за 42 одсто (са 88 на 51 хиљаду), у производњи пића за 52,5 одсто (са 19 на девет хиљада), а у дуванској индустрији чак за 66 процената. Све су ово привредне гране које су током претходне деценије биле ретке успешне приче домаће привреде и наши главни извозни адути, што значи да су компаније из овог сектора морале да реше проблем великог броја непродуктивних радних места.

С друге стране, и у оним много неуспешнијим деловима прерађивачке индустрије запосленост је такође драстично опала: у текстилној индустрији за чак 81 одсто (са 33 на шест хиљада), производњи основних метала за 64 одсто, у производњи металних производа за 40 одсто...

Број запослених опао је и у пољопривредној производњи (60 одсто), а нешто мање у шумарству (38 одсто) и риболову (14 одсто). Мање радних места је и у рударству (39 одсто), снабдевању струјом (16 одсто), грађевинарству (18,5 одсто)... Од сектора који запошљавају велики број радника, нешто мањи пад запослености био је у трговини - седам одсто (са 198 на 184 хиљаде), као и у сектору саобраћаја и складиштења - 17,5 процената (са 117 на 85 хиљада радника), те здравству и социјалној заштити - шест одсто (са 171 на 161 хиљаду).

На другој страни, број запослених повећан је у државној управи (са 64 на 73 хиљаде), образовању са 119 на 139 хиљада), те у услужним делатностима, областима уметности, забаве и рекреације, административним делатностима, стручним и научним пословима, као и телекомуникацијама у којима се број радника повећао за чак 60 процената. Ипак, шампион у

расту запослености јесте трговина некретнинама где је број радних места у последњих 11 година повећан за чак девет и по пута.

В. Чворков

На леђима предузетника

Статистика показује да је број радних места у правним лицима током претходних 11 година опадао постепено и да није било драстичних резова чак ни од када је, крајем 2008. године, почела велика економска криза. Напротив, пад броја запослених у правним лицима чак је успорен и готово заустављен у последње две године када је у њима без посла остало „тек” неколико хиљада људи. Другим речима, предузећа а поготово државни органи и установе лакше су поднели кризу, док је сав терет рецесије у виду изгубљених радних места пао на леђа предузетничком сектору у којем је без посла у последњих четири-пет година остало неколико стотина хиљада радника.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/nista_novo_o_minimalcu_4.html?news_id=257016

Ништа ново о минималцу

АУТОР: ЛЈ. Б.

Београд - Иако је минимална цена рада требало да буде коригована до 1. марта, ни десет дана касније социјални партнери - синдикати, послодавци и држава нису успели да се договоре.

Минималац је тренутно 115 динара по часу и по Закону Социјално-економски савет је тај који треба да одлучи о евентуалној новој цени рада. СЕС, међутим, о томе још није разговарао. „Минималну цену рада не треба повећавати првих шест месеци, јер се за то нису створили услови“, истакао је јуче Драган Триван из Удружења Послодавац на јавној расправи у Привредној комори Београда. Синдикати нису задовољни тренутном ценом, ни начином на који се разговара, односно не разговара на ову тему. „Тренутно се фингира социјални дијалог, нико се озбиљно не бави радницима, а држава ад хок решава ствари“, рекао је Зоран Михајловић из Самосталног синдиката.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=03&dd=08&nav_id=693417

Нема повећања минималне цене рада

ИЗВОР: БЕТА

Београд -- Удружење послодаваца Србије, "Послодавац" је оценило да у првој половини ове године не треба повећати минималну цену рада.

Наводи се да за то нема могућности због економске кризе.

Потпредседник Удружења Драган Триван рекао је на скупу у Привредној комори Београда о минималној цени рада да најпре треба ускладити стопе пореза с минималном ценом рада, да би се повећала запосленост.

Минимална цена радног сата у Србији је сада 115 динара, а захтев синдиката је да се повећа за 12,2 одсто, на 130 динара, ради усклађења са инфлацијом.

О повећанају "минималца" требало је да прошле недеље расправља Социјално-економски савет, али нису дошли представници Владе Србије, те седница није одржана.

Члан Националног савета за привредни опоравак Томислав Миленковић је рекао да се послодаваци не кажњавају иако је просек примања у неким привредним гранама нижи од минималне цене рада.

Шефица групе за зараде у Министарству рада, запошљавања и социјалне политике Данијела Рајковић је указала да минимална цена рада има законску снагу, те запослени имају право на тај износ чак и у случају боловања, када се обично исплаћује 65 одсто плате.

Казне за непоштовање тог прописа су и до милион динара.

Рајковић је подсетила да су стандарди за утврђивање минималне зараде утврђени конвенцијама Међународне организације рада (МОП). Она је казала да се припрема измена Закона о раду, и позвала синдикате и послодавце да доставе предлоге.

Удружење "Послодавац" окупља 43.000 предузећа и предузетника, са више од пола милиона запослених.